

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: E. P., bytem P., adresa pro doručování: S., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.7.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 9.7.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání **napadeného rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2013 č.j. X.** Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jejího názoru zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá nadále invaliditě třetího stupně a nejsou dány podmínky pro snížení na invaliditu druhého stupně s ohledem na lékařské zprávy klinických specialistů, když předně není vůbec patrné, z čeho se dovozuje zlepšení jejího zdravotního stavu; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 11.2.2013 a vrácení věci žalované. (K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí.)*

*Napadeným rozhodnutím ze dne 9.5.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila **rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.2.2013 č.j. X**, kterým jí byl snížen stupeň invalidního důchodu podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a dle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. tak, že od 14.3.2013 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-*

město ze dne 29.1.2013 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 9.5.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem ČSSZ o invaliditě ze dne 30.4.2013 žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., oddíl A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice zvýšená o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím, takže celková hodnota činí 50%, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu **vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně** a v něm založeného **záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 29.1.2013** i ze **záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ, pracoviště Plzeň dne 30.4.2013** soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., oddíl A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, celkově tedy činí 50%; změna stupně invalidity 29.1.2013 – jednání OSSZ.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 8.8.2013 navrhla k důkazu ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru PK MPSV.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud **PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.10.2013**, jemuž byla přítomna žalobkyně i odborný lékař z oboru interního lékařství. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, když komise hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly IX., oddílu A, položky 1b) přílohy vyhlášky ve stanoveném rozmezí 20-40% na horní hranici 40% a dále zvýšila o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky pro další zdravotní postižení (zejména postižení bederní páteře), které rovněž významně ovlivňuje pracovní schopnost žalobkyně, takže celková míra poklesu činí 50%; změna stupně invalidity stanovena dnem 29.1.2013. U žalobkyně byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická ICHS se

stavem po Q IM přední stěny a po PTCA s implantací stentu RIA v 12/2001, stav po rekoronarografii s PTCA RIA, ACD a RIVP v 04/2006, stav po non Q IM laterální stěny levé komory srdeční, stav po PCI RCx s implantací stentu v 10/2009. Je přítomna zátěžově podmíněná porucha perfuse myokardu převážně septálně při bazi myokardu levé komory srdeční, fixní porucha perfuse anteriorně; dále byla uvedena zdravotní postižení, pro která je žalobkyně také léčena (např. lumboischiadický syndrom levostranný, klaudikační obtíže, arteriální hypertenze, hiátová hernie, dyslipidemie). Komise uvedla, že omezená tolerance fyzické zátěže při onemocnění srdce a bederní páteře je zohledněna invaliditou druhého stupně. Žalobkyně není schopna fyzické práce těžké, ani středně těžké ve stresových podmínkách, ale je schopna jen fyzicky nenáročných prací s omezením pro vertebropaty s vyloučením práce trvale ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách a v nočních směnách; ve vhodném pracovním zařazení je schopna využít dosažené kvalifikace-výtvarnice, propagační pracovník. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústní jednání u zdejšího soudu dne 6.11.2013 se zúčastnil zástupce žalované, žalobkyně omluvena z důvodu nemoci a souhlasila s tím, aby bylo rozhodnuto bez její přítomnosti. Zástupce žalované závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku posudkové komise zamítnutí žaloby, protože se žalobkyni nepodařilo prokázat, že by byla invalidní ve III. stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Žalobkyně se z důvodů uvedených v žalobě domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, která je od 1.1.2010 upravena v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být ponechán invalidní důchod pro třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání tohoto důchodu, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v prvním až třetím stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je přesvědčen o trvání stupně invalidity.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 9.5.2013*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Dále soud připomíná, že přiznání invalidity a výše jejího stupně není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na finanční, sociální nebo rodinnou situaci žalobkyně. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou velmi striktně konstruovány podmínky, které musí žadatel splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (tj. pojištěnce) za splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění (*potřebná doba pojištění činí u pojištěnce staršího 28 let minimálně 5 let doby pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity a u pojištěnce staršího 38 let i minimálně 10 roků pojištění v posledních 20 letech před vznikem invalidity /§40 odst. 1 a 2 zákona*).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 9.10.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval dne 29.1.2013 podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2013, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobkyně, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 50% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje nutných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobkyně byla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí pouze pro invaliditu druhého stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované*.)

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li

důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje nadále podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně, ale byla shledána nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 11.2.2013.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 6. listopadu 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně